

U

K

O

N

10

**3e jaargang
1979**

N.I.K.S.

NAAR INTEGRATIE KINDERSEKSUALITEIT

orgaan van de Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie
van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming

REDACTIE ADRES Postbus 6614 3002 AP ROTTERDAM	Kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.	LOSSE NUMMERS Nederland f 1,50 België Bfr 25 Losse nummers zijn o.n.v. verkrijgbaar via de af- delingswerkgroepen.
REDACTIE Dr. F. Bernard Bob Ferguson Peter Geul Gerrit Goslinga Anke Reus	Voor het dagelijks be- leid is de redactie ver- antwoordelijk. Gesigneer- de artikelen komen voor rekening van de auteurs.	BETALING Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGH, Zoetermeer. Vermeldt a.u.b. de reden van betaling. Bij voor- keur dient gebruik gemaakt te worden van de toe- gezonden accept-girokaart.
ABONNEMENTEN De abonnementsprijs bedraagt f 22,50 per kalen- derjaar. Opzeggen vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie. Een abonnement dat op 1 juni ingangt kost het eerste jaar maar f 11,25.		ADVERTENTIES hele pagina f 40,- Per regel over 1 kolom halve pagina f 25,- (halve paginabreedte) f 0,50 kwart pagina f 15,- Omslag: 25% toeslag (minstens 1 pag) Advertenties die afbreuk doen aan de beoogde functie van het blad worden niet opgenomen.
Verzending geschiedt deegewenst in gesloten enveloppe. Nieuwe abonnees dienen kenbaar te maken of zij hier prijs op stellen. Anderen wordt het blad als drukwerk toegezonden.		

3e jaargang nummer 10
december 1979

UIT DE INHOUD:

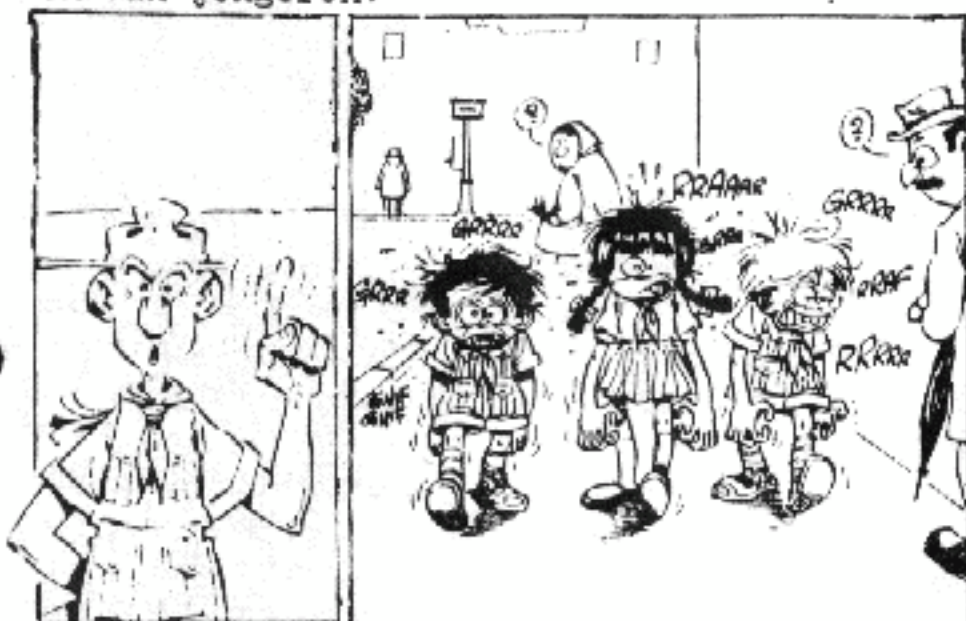
	BLZ.
Jongerentribunes	2
Poster	3
Nieuwe Revu	3
Ninderjerig, wat wil dat zeggen?	4
Kerngroep neemt taken over	5
Brede visie - brede aanpak	5
Grootbrengen voor kleinhouden	7
wijzigingen voorbehouden	7
PIE slaekt noodkreet: voortbestaan bedreigd	8
CG-pamflet: seks moet je leren	8
Pedo-seksuele relaties?	9
Interlokaal	11
Stickera	12
Jeugdherinneringen - kort feuilleton	13
Nieuws uit Duitsland	15
Postbode	16
"Er zijn goede en slechte mensen"	17
Afdelingsnieuws	17
SNOEPJES	18
Kindervuist	18
Gezocht	18
Rektifikatie	18
Jat gebeurt er in België?	19
Kindertelefoons in Rotterdam en Utrecht	21
Praktijk tegen verbod slaan kinderen	21
Adressen	22

1977
1980

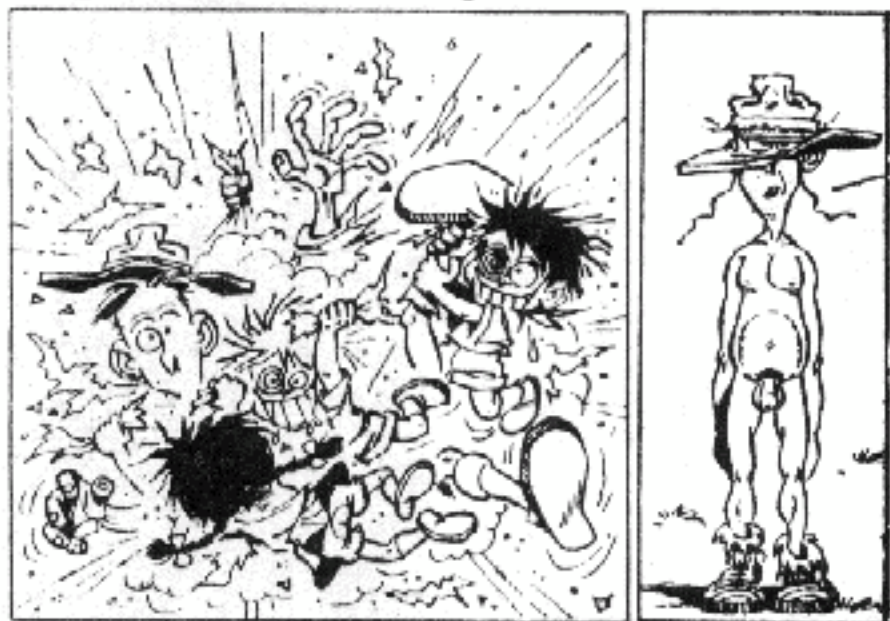

JONGERENTRIBUNAAL

De ouderlijke macht moet worden ingeperkt. Minderjarigen moeten inspraak krijgen in beslissingen over henzelf. Jongeren moeten het grondrecht van vergadering en vereniging en het recht op vrije meningsuiting krijgen. Deze strijdvastige uitspraken waren de konklusies van het jongerentribunaal dat 16 en 17 november in Hilversum plaatsvond. Het tribunaal was georganiseerd door tien verenigingen die opkomen voor de belangen van jongeren.

Op het tribunaal werden volwassenen aangeklaagd die jongeren onderdrukken en minderwaardig behandelen. Vooral de positie van jongeren in tehuizen kwam in de schijnwerpers te staan. Hun situatie werd aan de kaak gesteld in alle vijf zittingen, respektievelijk over huisvesting, onderwijs, inkomen, dienstplicht, en werksituatie. Bij jongeren die in deze omstandigheid zitten, wreekt het ontbreken van een rechtspositie zich het sterkst. Er wordt over hen gepraat en beslist zonder dat ze daar enige invloed op kunnen uitoefenen. Ze worden overgeplaatst zonder er in gemengd te worden. Er worden rapporten over hen geschreven die ze niet mogen lezen. Aan de leiding in de tehuizen zijn ze strikte gehoorzaamheid verplicht.

Er is een vakbond nodig om tegenkracht te vormen was de slotkonklusie van het tribunaal. Daarom moet de Belangenvereniging Minderjarigen (de vakbond voor tehuiskinderen) door de tehuizen erkend worden, en moeten scholieren zich beter organiseren. **BRON: DE VOLKCRANT P9**

mooi!

en iets duurder...

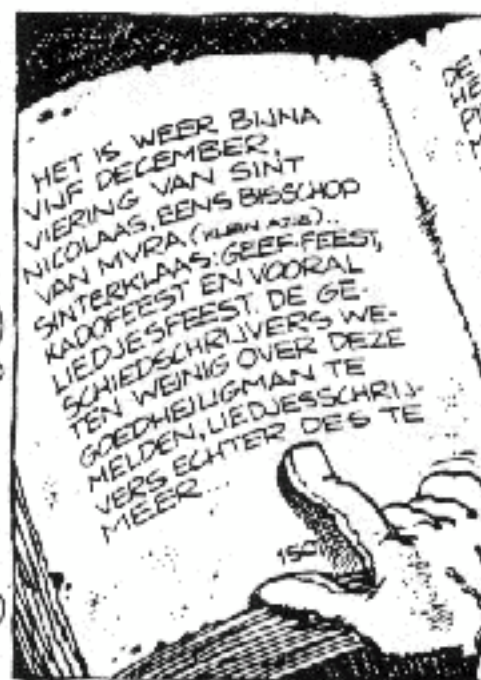
We gaan het nog mooier maken! Let maar op als in 1980 NIKS nummer 1 in de bus rolt, het wordt mooi! Van binnen en van buiten - hoe, dat verklappen we nog niet.

Bedankt voor alle suggesties en kritiek op de afgelopen jaargang. Reacties blijven natuurlijk welkom, net als bijdragen. Zijn er misschien mensen die willen fungeren als (vaste) medewerkers of "correspondenten" om een bepaald gebied van nieuwsgaring een beetje bewust te volgen? Elke medewerking, van tips en aantekeningen tot persklare artikelen, die het blad een wijdere arm kan geven is van harte welkom.

Het abonnementsgeld wordt met ingang van 1 januari verhoogd tot f 22,50. Wie nu geabonneerd is krijgt automatisch een accept-girokaart voor 1980. Behalve zij die voor 1 januari hun abonnement opzeggen natuurlijk. Maar wie doet nu zoiets?

DE GOED 5 HEILIG BILLEN TIKKER

JANUARI 1980
EN FAVEL

Een pracht van een poster in vierkleurendruk, formaat 42 bij 60 cm. De prijs exclusief verzendkosten bedraagt f 3,50. Verzonden in een stevige koker betaalt U:

1 poster f 6,50	5 posters 21,50
2 posters 9,50	6 " 25,-
3 " 14,50	7 " 29,50
4 " 18,-	8 " 33,-

9 t/m 24 posters: door optelling van bovenstaande aantallen (bijv. 15 = 8 + 7). Er worden dan 2 of 3 kokers verzonden. Voor bestellingen van meer dan 24 stuks telefonisch inlichten vragen op nummer 040-418260.

Bestel de poster door de kosten over te maken op postrekening 33 00 542 van de werkgroep jeugdemancipatie Eindhoven.

De Nieuwe Revu 44 (2 nov. '79) draagt een omslagverhaal over pedofilie: "Reportage over mannen en vrouwen die van kinderen houden".

Drie zinvolle interviews, verwerkt tot een verhaal waarin ook veel aandacht wordt besteed aan het toneelstuk 'Snoepjes van de Delftse Komedia'. Het noemen van het adres van de "Landelijke werkgroep Pedofilie" aan het eind van het artikel geeft de indruk dat het stuk in overleg met die werkgroep tot stand is gekomen. Dit is zeker niet het geval en het artikel bevat zeker een paar uitspraken die in strijd zijn met de opvattingen van de werkgroep Jeugdemancipatie.

Overigens is het een verhaal om best gelukkig mee te zijn, vooral als je je realiseert dat nu zelfs de Nieuwe Revu niet meer meedoet met de tot voor kort algemeen gebruikelijke vuilspuiterij over kinderverkrachters, maar een positieve benadering kiest.

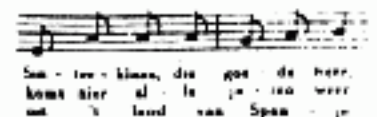
Dat zou een jaar of vijf geleden (en misschien wel korter) nauwelijks denkbaar zijn geweest.

Pedofilie als mode-onderwerp in tijdschriften, op radio en t.v.: ik denk dat we over het algemeen genomen erg blij moeten zijn met de vorm waarin het zich heeft ontwikkeld.

panorama

De Panorama heeft een artikel klaarliggen dat wel in samenwerking met de NVSH-Landelijke werkgroep Jeugdemancipatie tot stand is gekomen. Het zou oorspronkelijk ook begin november geplaatst worden, maar omdat dat juist ging samenvallen met deze Nieuwe Revu, schort Panorama de plaatsing een aantal weken op.

bf

San - to - blaas, die eet de beer, komt hier al te ja - ren weer met 't land van Span - je

Op 2 november hield de Vereniging voor familie- en jeugdrecht haar jaarvergadering in de vorm van studiedag over de rechtspositie van minderjarigen. Mr. S. Slagter schreef voor deze dag een belangrijke inleiding (pre-advies) vanuit wettelijk gezichtspunt en Prof. Dr. E. Lievegoed vanuit de ontwikkelingspsychologie. Op 31 oktober plaatste het NRC-Handelsblad op de opiniepagina een bespreking van deze twee pre-adviezen door Dr. G. P. Hoefnagels, hoogleraar criminologie en kinderrecht aan de Erasmusuniversiteit in Rotterdam.

ouderlijke macht

Zoals de situatie nu juridisch de praktijk ligt, hebben minderjarigen geen eigen rechten, wel worden zij wettelijk beschermd tegen een aantal zaken. Het wetboek legt de ouderlijke macht van ouders over hun minderjarige kinderen vast, zonder aan te geven met welk doel zij die macht bezitten. Er is reeds vaker gepleit voor het aangeven van de verantwoordelijkheid van verzorging en opvoeding van hun kinderen als doeleind van het ouderlijk gezag. Ook het recht van kinderen zich naar mate van de groei van hun persoonlijkheid meer naar eigen inzicht te ontplooiën zou kunnen worden vastgelegd. Voor het eerst zou dan iets van een rechtspositie van minderjarigen vastgelegd worden.

trapsgewijs

Slagter pleit onder meer voor een "trapsgewijs minderjarig worden" in plaats van een abrupte overgang van rechteloos naar volmondig, zoals nu het geval is. Hij geeft de volgende fasen aan waarin de bevoegdheden vanaf het 12e jaar zouden kunnen toenemen. Vanaf 12 jaar het recht om zakgeld naar eigen goeddunken te besteden, lid te worden van ontplooiingsverenigingen en zich zelfstandig tot een hulpverlener te wenden. Met 14 jaar vrij in school- en beroepskeuze en het recht om zonder ouderlijke toestemming een huis- of tandarts te

raadplegen. Vanaf 16 jaar vrijheid in relatiekeuze en woonplaats, het recht om zelfstandig hulp van specialisten in te roepen, lid te worden van politieke en levensbeschouwelijke organisaties en arbeidsovereenkomsten aan te gaan. De algehele meerderjarigheid treedt dan op achttienjarige leeftijd in. Het valt op dat deze gedachtengang juridisch misschien wel nieuw is, maar in feite een weergave van de gemiddelde praktijk. Alleen de vrijheid in school- en beroepskeuze op 14-jarige leeftijd gaat wellicht verder, en juist op dit punt kan men vanuit de psychologie van de ontwikkeling van het kind vraagtekens zetten. De argumenten die Slagter zelf aangeeft zijn wat ongrijpbaar en algemeen.

verkeerde uitgangspunten

Het pre-advies van Lievegoed komt met een aantal tamelijk revolutionaire gezichtspunten. Ten eerste breekt hij met het idee dat er een gestadige toename van volwassenheid of verantwoordelijkheidsgevoel zou zijn met het klimmen der jaren. Mensen worden niet alleen maar wijzer, zij worden ook dommer. Mensen worden niet alleen maar gevoeliger, maar ook droger; gevoel en verstand komen niet alleen steeds beter met elkaar in overeenstemming, zij groeien ook verder uit elkaar.

Ouderen zijn niet, zoals wel wordt gesteld, evenwichtiger dan jongere mensen. Volwassenen zijn op een andere manier onevenwichtiger dan jeugdigen, meestal op een minder buigzame (en dus 'onevenwichtiger') manier.

Jonge kinderen kunnen bepaalde zaken beter inzien en verwerken dan zij op oudere leeftijd doen (bijv. bij adoptie en bij de keuze bij wie het kind na scheiding wil blijven). Verder wijst Lievegoed er ook op dat, ook al zouden de rechten en bevoegdheden in overeenstemming met het kind worden vastgelegd, het ontwikkelingspsychologisch gezien wel eens fout kan zijn die rechten voor namelijk wettelijk vast te leggen. Dat zou namelijk betekenen, dat kinderen via aanklacht, rechter en dus

konfliktsituatie aan hun recht moeten komen. Een mogelijk conflict wordt dan dus juist vergroot. "Zoiets als een kindertelefoon helpt meer bij het wegloopp probleem dan het juridische recht om alleen te mogen wonen (n.g. weg te mogen lopen)" schrijft Lievegoed.

de staat tegenover het individu

In zijn artikel in NRC-Handelsblad verbindt Prof. Hoefnagels beide inleidingen en hij voegt er zijn eigen voorlopige conclusie aan toe. Hiervoor wijst hij op de sociale ontwikkeling van de samenlevingsvormen die de mens in de afgelopen honderdvijftig jaar heeft gekend.

Via afbrokkelende gemeenschapsstructuren (driegeratie-gezin, het huidige 'kerngezin') is het denken en praktisch handelen steeds meer op het individu gericht komen te staan. Ook de emancipatiegedachte is momenteel gericht op het individu, op de individuele rechten en ontplooiingsmogelijkheden.

De mens komt daardoor steeds meer als enkeling te staan tegenover de wet, de staat en de gemeenschap.

Door het toenemen van de individueel vastgelegde rechten zal de wet zich meer en meer gaan bemoeien met menselijke verbanden, relaties, gezinnen. Volgens Hoefnagels is dit een gevaarlijke ontwikkeling, omdat de wet en de overheid fundamenteel ongeschikt zijn voor zulk een bemoeienis. Hij pleit voor een bredere argumentatie en een nieuw bezinning als het gaat om het vastleggen van de rechtspositie van minderjarigen, al vindt ook hij natuurlijk, dat de ouderlijke macht nu veel te absoluut in de wet is vastgelegd.

bf

Nie - ter - Meer - te - je - rig!

KERNGROEP NEEMT TAKEN OVER

NIEUWS VAN DE LANDELIJKE VERGADERING

Op de laatst gehouden vergadering van de landelijke werkgroep jeugd-emancipatie, zijn een aantal vrij grondige discussies gevoerd. Met name het doorpraten over de opmerkingen die René Langhorst over de nieuwe beleidsnota opgeschreven had, bleek een zinnige bezigheid. U treft een neerslag van deze discussie hiernaast aan.

De begroting voor 1980 is na enige wijzigingen aangenomen.

Voor wat betreft de structuur van de landelijke werkgroep is besloten tot het instellen van een kerngroep, het verlagen van het aantal landelijke werkgroepsvergaderingen, en het inkrimpen van het dagelijks bestuur tot 4 à 5 leden. Dit bestuur blijft vooral de administratieve taken doen; het organisatie-werk en de beleidsvoorbereiding wordt voor een groot deel overgenomen door de kerngroep.

Het voorstel om een commissie van toezicht in te stellen werd niet aangenomen.

De volgende keer wordt de afvaardiging naar de lwg-vergaderingen nog bekeken.

over de schreef

De vergadering besloot de Delftse Komedie te adviseren voortaan bij de voorstellingen van het toneelstuk SNOEPJES de 'tegendemonstratie' van de bond van verontruste ouders meer in de nabijheid van het toneelstuk te houden. De demonstranten moeten bij de ingang van het theater staan, liefst binnen, en alleen stencils geven aan de mensen die het stuk gaan zien.

Het is namelijk gebleken dat de demonstratie, als ze los van het toneelstuk wordt gebracht, bestaande angstgevoelens bij de mensen alleen maar versterkt, de koppeling pedofilie-misdaad nieuw leven inblaast, kortom inderdaad het effect heeft van een beweging die zich met succes sterk maakt voor de bestrijding van pedofilie en aanverwante vieze nieuwlichterij. Een groep vrouwen heeft duidelijk laten merken het niet eens te zijn met de manier waarop aan SNOEPJES een tegenactie is gekoppeld, en is werkelijk razend geworden toen de griezelige sandwichbordenactie geheel los van het toneelstuk op een kermis in Nijmegen werd uitgevoerd. De Waarheid van 31-10-79 besteedde onder de kop "Delftse Komedie over de schreef" aandacht aan deze kwestie.

bf

BREDE VISIE - BREDE AANPAK

Vertalen wij onze 'brede visie' ook werkelijk in een 'brede aanpak'? Dit was één van de centrale vragen die een discussiestuk van René Langhorst bij de landelijke werkgroepvergadering van 3 november opriep. Het stuk was als reactie op de nieuwe beleidsnota geschreven.

De brede visie houdt voor wat ons beleidsterrein betreft kortweg in dat belemmeringen die er ten aan-

zien van seksuele kontakten met kinderen zijn in hun maatschappelijke kontekst worden gezien. Er is sprake van een maatschappelijk probleem dat niet losstaat van de systematische bevoogding van jonge mensen en onderdrukking van ongebruikelijke reëlevormen.

Het is deze brede visie, waar de NVSH in het algemeen voor kiest in haar streven van emancipatie van mens en maatschappij. Ook onze landelijke werkgroep legt deze keuze voor wat betreft haar werkterrein duidelijk vast aan het eind van het eerste hoofdstuk van de nieuwe beleidsnota jeugdemancipatie. De naam jeugdemancipatie is zelfs voor een groot deel op die keuze gebaseerd.

solidair

Toch blijft de vraag of we ons die brede visie wel voldoende hebben eigengemaakt. Op papier klopt het al gauw, maar voelen wij ons bijvoorbeeld ook solidair met andere emancipatiebewegingen die dezelfde algemene maatschappelijke structuren vanuit een andere invalshoek proberen te doorbreken?

Je hoeft niet klakkeloos te staan achter alles wat vrouwengroepen, homobeweging, jeugdwerkelozen, stakers en krakers doen, maar je mag best herkennen dat er veel gemeenschappelijke strijdpunten zijn. Het zou wel eens erg vruchtbaar kunnen zijn om naar dat gemeenschappelijke te zoeken in plaats van juist de verschillen te benadrukken. Dat laatste is namelijk precies wat de gevestigde orde "wil".

Er schuilt maar weinig gevaar in minderheidsgroepjes die net genoeg ruimte krijgen om hun ongenoegen af te reageren, zolang ze onderling te zeer verdeeld zijn om iets wezenlijks te veranderen.

schijnemancipatie

Het zelfde geldt trouwens binnen de werkgroep. Zoveel mensen, zoveel meningen, daar is niets op tegen; maar af en toe moet je voor een duidelijk standpunt kiezen. En als het er om gaat de brede visie in de praktijk te vertalen mag je niet te gemakzuchtig zijn. Niet voor jezelf en niet voor anderen.

Een voorbeeld: het is leuk als je je vriendje meeneemt naar werk-

groepbijeemkomsten, maar emancipatie is iets heel anders. Funktioneren die vriendjes als je het goed bekiijkt niet net als echtgenotes in de politieke partijen? Ze mogen mee met exkursies en gezellige avondjes, en er wordt echt wel eens serieus naar hun mening gevraagd en geluisterd, maar verder brengen ze koffie rond terwijl de volwassenen doorvergaderen.

Landelijke kerngroep

Vanaf 1 januari zal de landelijke werkgroep nog maar eens per twee maanden bijeenkomen. Daarnaast wordt gestreefd naar een jaarlijks beleidsweekend.

Er wordt echter een kerngroep ingesteld die de landelijke activiteiten voor een belangrijk deel zal gaan coördineren. De kerngroep wordt een discussieplatform met dezelfde beslissingsbevoegdheid als het dagelijks bestuur. Dat wil zeggen dat ze onderworpen is aan de besluiten van de landelijke werkgroep. Ze komt 4 à 5 keer per jaar bij elkaar in een avondvergadering centraal in het land (waarschijnlijk vlakbij bij het centraal station Utrecht in een gezellig zaaltje). De commissies van de landelijke werkgroep zullen alle in de kerngroep vertegenwoordigd zijn, en verder is iedereen welkom die zich bij de zaak betrokken voelt. Het dagelijks bestuur van de landelijke werkgroep kan nu worden ingekrompen tot 4 of 5 leden.

bf

GROOTBRENGEN DOOR KLEINHOUDEN

boek

Vierjarigen als werkkraft, een paar eeuwen terug in het westen de gewoonste zaak. Een scheiding tussen kinderen en volwassenen bestond amper, niet in spelletjes en evenmin in werken. Het begrip kind zoals wij dat kennen was er nog niet. Kinderen werden beschouwd als mini-volwassenen en overeenkomstig behandeld.

Die ontwikkelingen, zowel het beeld dat volwassenen van kinderen hadden, alswel hoe met die jonge mensen omgesprongen werd, vanaf de vroege middeleeuwen, schetst Lea Dasberg in haar boek "Grootbrengen door kleinhouden".

Het boek geeft een indruk van de ideeën die in de loop van de eeuwen bestaan hebben over kinderen. In kort bestek geeft de schrijfster in vier hoofdstukken globaal de ontwikkeling aan in het denken over jonge mensen, en schets ze de plaats van hen in de samenlevingen. Hun rechten, hun plichten, en de wijze waarop men dacht ze op het leven te moeten voorbereiden. In dat kader komt de langzaam groeiende kloof tussen volwassen- en kinderwereld aan de orde. Het ontstaan van een apart 'jeugdland', de pedagogische provincie en de wijzigingen in het ideaalbeeld van kinderen. De brave Hendrik en de stoere stouterd. Het weghouden van seks en dood uit het kinderleven. En de ommekeer na de tweede wereldoorlog, als gebleken is dat kinderen in hun opvoeding allerminst voorbereid worden op gebeurtenissen vergelijkbaar met deze. Het is immers een opvoeding vol zoete sprookjes, los van de dagelijkse werkelijkheid. Een jeugdland.

geen inspiratie

In de eerste drie hoofdstukken leveren haar beschouwingen met kritische ondertoon een helder inzicht in de ontwikkelingen. Het vierde hoofdstuk dat de periode na de tweede wereldoorlog behandelt is minder duidelijk. Haar uiteindelijke konklusie is, dat de scheiding tussen kinder- en volwassenwereld, en het onderscheid tussen kinderen en volwassenen vaak kunstmatig is. Helaas wordt deze konklusie in dit hoofdstuk nauwelijks met duidelijke argumenten ondersteund, een hypothese over de ontwikkeling in de toekomst ontbreekt. Geen inspiratie dus voor alternatief grootgroeien.

"Grootbrengen door kleinhouden", geschreven door Lea Dasberg, stamt uit 1975, maar is kortgeleden opnieuw herdrukt. Uitgever is Boom in Neppel. Prijs: + / 20,00. Pg

Rita

Dag kinderen! Dit is het „Kinderuurtje“ en dit programma zal gaan over de uitbuiting door volwassenen van kinderen in het huishouden...

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN

bestuursverkiezing

Vijf kandidaten -tot nu toe- voor de vijf plaatsen in het nieuw te kiezen Dagelijks Bestuur. Het wordt erg simpel lijkt het, de bestuursverkiezing door de landelijke werkgroepsvergadering van zaterdag 8 december in Utrecht. Vier van de vijf, zijn mensen die zich herkiesbaar stellen, en dus zitting hebben in het huidige bestuur. Dat zijn Gerard Zwerus, kandidaat-voorzitter; Els Peters en Gorrit Goslinga, kandidaat-bestuurslid; Jan Schuyer, kandidaat-sekretaris. Op dit moment is Jan penningmeester, daar stopt hij mee. Kandidaat voor die functie is Bob Ferguson, de enige nieuwe in het gezelschap. Met de verkiezing van een nieuw bestuur wordt de inkrimping naar een groep van vijf mensen, als besloten op de vorige vergadering, een feit.

pornografie

Ben je jonger dan zestien, dan moet je beschermd worden tegen pornografie. Dat is een van de kernen van het wetsontwerp over pornografie dat Minister De Ruiter van Justitie afgelopen najaar aankondigde. Dat omstreden ontwerp is discussiepunt op de landelijke van 8 december. Allereerst doel is dat de aanwezigen hun gedachten kunnen vormen over de voorstellen van De Ruiter. Blijkt er overeenstemming te bestaan dan kan de landelijke werkgroep tot stellingname komen en een uitspraak voor de buitenwereld op papier zetten. Pg

ACH! WEE! VAN JE DIENAREN ZAL JE HET MAAR MOETEN HEBBEN, JAA IK HEB HET ALLEMAAL WEL GEHOORD... MAAR WAT WILLEN JULLIE: ZIJN JAAR ONTLOEDING GAAT EROEK NIET IN DE KOUCHE TABBERD ZITTEN...

PIE SLAAKT NOODKREET VOORTBESTAAN BEDREIGD

De voorzitter en twee voormalige kopstukken uit het bestuur opgepakt; een besloten vergadering geïnfiltreerd door een riooljournalist. De wapenfeiten van één week tegen een Britse groepering. Het lot van een staatsgevaarlijke organisatie? Het trof PIE (Paedophile Information Exchange). De beweging die zich in Engeland voorzichtig inzet voor akseptatie van pedofilie. In een gestencild noodbulletin heeft de organisatie een hulpkreet de wereld ingestuurd. Haar voortbestaan wordt bedreigd.

aanklacht

Vanwege hun werkzaamheden voor PIE zijn in juli voorzitter Tom 'O Carroll en de oud-sekretaris en oud-penningmeester gearresteerd. De beschuldiging luidde: Samenwerking om de publieke zeden aan te tasten. Een veroordeling, de zaak dient in januari, betekent dat iedereen die aan PIE meewerkt eenzelfde aanklacht boven het hoofd kan hangen. Een paar dagen voor die arrestatie drong een verslaggever van het boulevardblad "News of the World" vermoed een besloten vergadering van PIE binnen. Een collega stond buiten met een foto-toestel klaar om de deelnemers vast te leggen. "The perverts are at it again" was de schreeuwende kop de volgende dag.

oproep

Het is de tegenstanders van PIE ernst. De organisatie voelt zich het werken onmogelijk gemaakt. Haar hoofdactiviteit, het verzamelen en verspreiden van informatie over pedofilie, is ze van plan tijdelijk te laten vallen om alle energie te kunnen richten op de strijd voor haar voortbestaan.

Om nog maar iets legaal van de grond te krijgen zijn twee 'komitees ter ondersteuning' opgericht.

Eén binnen PIE, om actieve steun van de eigen leden te bewerkstelligen. Een tweede erbuiten, om sympathisanten te mobiliseren uit socialistische, feministische en homobeweging en liberalen. Betrokkenen uit het buitenland worden opgeroepen hun adhesie te betuigen. Het adres: PIE, P.O.Box 318, London SE3 8QD, Groot Brittanië. _____ P9

GG-PAMFLET:

SEKS MOET JE LEREN

Omgaan met seksualiteit moet je leren. Dat is de leidraad van het nieuwe GG-pamflet: Jongeren en Seksualiteit. Maar leren is in de ogen van auteur Dick de Groot een moeizame aangelegenheid. Want al draait seks om lust, zoals ie zelf betoogd, het was geen reden voor hem er een plezierige folder van te maken.

Zijn inzicht dat seks in onze samenleving met veel moeilijkdoenerij en valse voorstellingen gepaard gaat, is juist. De aandacht die hij besteedt aan de problemen die dit oproept, de hooggespannen verwachtingen bij een eerste keer neuken, de ideaalborsten en -pikken, en de moeite die hij neemt om dit te bestrijden, prima. Zijn betoog: seksgevoelens heb je vanaf je geboorte; seks is

evengoed vrijen; en hoeft zich niet tot het geijkte mannetje-vrouwje te beperken. Hij ziet het redelijk breed. Alle moderne inzichten -de politiek-maatschappelijke uitgezonderd- zijn in het pamflet verwerkt. Maar vaak erg terloops. Het blijft hoofdzakelijk om neuken draaien. Dus in dit werkje: De problemen die zich daarbij voordoen.

Het pamflet, nummer 8 uit de GG-reeks, is bestemd voor 11- tot 18-jarigen. Het is een uitgave van de Protestantse Stichting voor Verantwoorde Gezinsvorming (PSVG). Pamfletten zijn te krijgen door het overmaken van één gulden per exemplaar op giro 659712 tnv PSVG, Duinweg 23, Den Haag. Onder vermelding: GG-pamflet 8. _____ P9

OUDERLIJKE MACHT

In Zweden is een wet in de maak die kinderen in staat stelt hun ouders uit de ouderlijke macht te zetten. Ze krijgen het recht zelf naar de rechter toe te stappen om hun ouders aan te klagen. Wordt het kind in het gelijk gesteld, dan neemt een voogd de taak van de ouders over. _____ P9

Sin-ter-klas p... op het dak,
haal wat lekkers' uit uw zak.

PEDO-SEKSUELE RELATIES ?

Bij het Nisso is een doktoraal-
skriptie verschenen, geschreven
door Theo Santfort, met de titel:
"Pedoseksuele kontakten en pedo-
fiele relaties". Als ik zo'n titel
lees, dan frons ik mijn wenkbrau-
wen, krab eens achter mijn oren en
denk ik: "wat moet ik daar nou
mee!" Wat pedofiele relaties zijn,
weet ik. Onder een relatie versta
ik dan een langdurig, diepgaand
kontakt tussen een volwassene en
een kind die dan ook nog seksueel
(wat dat dan ook weer moge zijn)
moet zijn omdat deze relatie anders
niet het schone predikaat
"pedofiel" mag dragen. Vooral het
pedagogische element mag in zo'n
relatie natuurlijk niet gemist wor-
den. Dit om het ptch wel aanvaard-
baar te maken voor de buitenwereld
Maak het nog mooier dan het in wer-
kelijkheid is en het klootjesvolk
pikt het wel.

Over negatieve dingen die gebeuren
zoals dwangrelaties, kinderen die
lastig gevallen worden in een
zwembad, dwangrelaties binnen het
gezin, daar kun je maar beter niet
over praten, dat doet de zaak waar
je voor vecht geen goed. O ja, dan
nog wat, zo'n relatie mag alleen
maar pedofiel genoemd worden als
de volwassene een erotische voor-
keur heeft voor kinderen. Mocht het
zo zijn dat een volwassene die geen
voorkeur heeft voor kinderen toch
met zijn handen aan een kind komt,
dan is dat niet best. Die moet van
kinderen afblijven.

Dat grote goed om kinderen "lief
te hebben" is alleen weggelegd
voor pedofielen. Zalig het kind wat
in handen van zo'n heilige valt
en wat zullen de vruchten die het
kind, nog beter het bevoorrechte
kind, mag plukken van zo'n ver-
heven bijna onaardse relatie gewel-
dig zijn. Met dankbaarheid zal hij
of zij terugdenken aan de grote
liefde.

wee o wee

Wee die mensen die geen erotische
voorkeur hebben voor kinderen en
die het toch wagen om met hun po-
ten aan kinderen te zitten, wee
die getrouwde onderwijzer die
's nachts met zijn vrouw ligt te

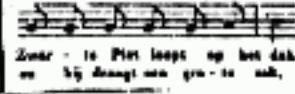
vrijen en overdag op schoolmet de
kinderen van zijn klas op school
zit, wee die ouders die het wagen
om lekker naakt in bed te kroelen
met hun kinderen en die wanneer
zij vrijen de alleredelste delen
van het kinderlichaam niet over-
slaan.

Of zouden alleen dronken ouders
of geestelijk zeer labiele onder-
wijzers zoiets doen? Kijk, eigenlijk
zijn we allemaal een beetje pedo-
fielerig. De slidingscale noemt
men zoiets. Maar als het er op een
verkeerde manier uitkomt dan
hebben we het opeens niet in ons.
Dan zijn we pedoseksueel. Zouden er
ook pedoseksuele relaties bestaan?
Of wat denk je van pedofiele
kontak ten? VERLOS ONS VAN DE
WAANZIN!

tussenvoegsel

Als ik het bovenstaande doorlees,
dan beseft ik dat ik Theo geen
recht doe als ik niet een aantal
relativerende opmerkingen plaats.
Het onderscheid tussen pedofielen
en pedoseksuelen komt in de eerste
plaats niet van Theo vandaan. Het
komt meer uit de koker van van der
Kwaat en Brongersma.

Ik kwam het onderscheid onlangs
weer tegen in het weekblad Nieuwe
Revu. Steeds weer wordt het onder-
scheid dan gemaakt om te zeggen
dat pedofielen goed zijn en pedo-
seksuelen kwaad. De één wordt dan
volledig de grond in getrapt en
de ander wordt tot de hemel toe
geprezen. Theo gebruikt deze ter-
men ook maar relativeert ze wel.
Theo zegt zelf in zijn skriptie:
"Verder moet gezegd worden, dat
het gemaakte onderscheid alleen
naar motieven is. Er kunnen dan
geen verdergaande persoonskenmer-
ken aan verbonden worden. De stel-
ling dat om 'totaal verschillende
menstypen' zou gaan lijkt mij wat
voorbarig. Bovendien moet gewezen

worden op een mogelijke, onjuiste stereotypering die zou kunnen ontstaan: de 'goede' pedofiel, die vanuit zijn liefde voor het kind altijd vanuit het kind zou denken aan de ene kant, en aan de andere kant de 'slechte' pedofiel die er alleen op uit is zijn eigen behoefte te bevredigen. Het is hier niet de plaats om dergelijke vooroordelen te lanceren.

De pedofiel hoeft niet altijd de wensen van het kind in acht te nemen. En andersom: een contact met een pseudo-pedofiel kan voor een kind ook aangenaam zijn".

beleving seksualiteit

De skriptie van Theo Santfort is ondanks de kritiek die ik heb op het onderscheid pedofiel-pedoseksueel en wat ik tot mijn grote ergernis steeds meer in de publiciteit tegenkom, een goed stuk werk. Theo is zeer zorgvuldig te werk gegaan. Het bevat een gedegen literatuurstudie en een hoofdstuk over de vraag hoe pedofielen denken dat hun vriendjes seksualiteit beleven.

Nog boeiender was het geweest als hij ook de betrokken kinderen had onderzocht om te kijken hoe zij hun seksualiteit beleven. Nu is het een beetje zo: ik ga de vrouwelijke seksualiteit onderzoeken en ik vraag aan mannen hoe zij denken dat hun vrouwen seksualiteit beleven. Ik krijg het gevoel dat iets niet helemaal af is.

Ik beseef echter zeer wel dat een vergelijkend onderzoek in dit stadium niet mogelijk was.

konklusie

Konkluderend kan ik zeggen, dat het bestuderen van deze skriptie zeker de moeite waard is, mede door de zorgvuldigheid waarmee Theo te werk is gegaan en dat ik daardoor ook alle vertrouwen in hem heb voor het vervolgonderzoek waarmee hij zich wil gaan belasten, ondanks de verschillen in visies.

De skriptie is voor f 20,- te bestellen bij het N.I.S.S.O. Dijnseburgerlaan 1, 3705 LP te Zeist.

Gerard Zwerus

oproep

De werkgroep "variatie", Nieuwe Gracht 29bis Utrecht, wil graag praten met mensen die in behandeling zijn (geweest) voor zogenaamde afwijkende seksuele gedragingen of wensen. Het gaat ook over eventuele ervaringen met justitie of politie. Dit in verband met een onderzoek naar verandering in opvattingen over hulpverlening bij afwijkende seksuele gedragingen. Zij denken hierbij bijvoorbeeld aan exhibitionisme, fetisjisme, pedofilie, sado-masochisme e.d. Schriftelijke reacties aan de werkgroep zelf richten.

decembernummer 99

GG, maandblad over relaties en seksualiteit, brengt in december een themanummer over kinderen en seksualiteit. GG is een uitgave van PSVG, Duinweg 23, Den Haag. Losse nummers zijn te bestellen door overmaking van f 2,50 op postrekening 340386 van GG, Den Haag.

strip

"De Goedheilig Billentikker"; de strip die over dit nummer is verspreid komt uit De Vrije Balloen nr 7 (dec/jan '76/'77) en is vervaardigd door Jan van Haasteren en Pavel.

Ook de strip op blz. 5 van de vorige NIKS kwam uit de Vrije Balloen nr. 7. Deze was van Uco Egmond.

Kijk eens a - van ben - te Pic,
Wá dat goed out - hou - den, Pic.

Pic - tee gluit dur
d - la schou - rone

INTERLOKAAL

Een paar weken en het is 1980. De werkgroep heeft inmiddels een nieuwe naam, maar welke structuur de LWJ zal krijgen is nog in de schoot der goden. Waarschijnlijk, toch wel, zal het DB minder omvangrijk worden dan de laatste jaren gebruikelijk was. Het zittende DB gaat er van uit dat van de huidige leden er vier afvallen en er slechts een nieuwe kandidaat bijkomt.

plaatje

Het 'plaatje' ziet er als volgt uit: voorzitter Gerard Zwerus (herkiesbaar), vicevoorzitter Els Peters (herkiesbaar), secretaris Jan Schuijer (was penningmeester), penningmeester Bob Ferguson, eerste VR-afgevaardigde Gorrit Goslinga (was DB-lid). Dit zijn dus de kandidaten bij de bestuursverkiezing in december, uitgaande van een DB van vijf leden. Secretaris Robert Boer, leden Rob Gienow en Frieda Kulche en VR-afgevaardigde Hennie Boselie zullen dan dus onder dankzegging voor bewezen diensten gedechargeerd worden. Laatstgenoemde blijft overigens als niet-DB'er wel zeer actief: hij gaat de correspondentie en administratie van de werkgroep en van NIKS behartigen en is tevens kandidaat voor reserve-afgevaardigde naar de VR. Rest de functie van voorzitter van de LWJ-vergadering, die Gerard Zwerus niet langer wil combineren met het voorzitterschap van de werkgroep. Tenminste als er na november nog een geregeld vergaderende LWJ bestaat.

Informatie

Met de nieuwe naam is de barrière voor nieuw informatie-materiaal weggenomen. Voorwerp van aanhoudende zorg is de Infomap. De oude is inmiddels bijgedrukt en dus weer te bestellen. De geheel herziene en verbrede uitgave is rond de jaarwisseling te verwachten. Materiaal dat voor kinderen interessant is werd in verband met 'Kindervuist' uitgebracht: een serie van zes gele stickers en een serie van vier rode buttons (zie hiervoor de volgende pagina), kleurplaten en een kleurenaf-fiche op A2-formaat met het

motto 'Baas in eigen broek'. Verwacht: een kinderfolder, een herziene 'visitekaart'-folder, een folder voor buitenlanders en een folder over heterofilie; losse adressen- en literatuurlijsten, losse petitieteksten en een rijksdaaldersticker 'Kinderseks vrij'. Gangbaar blijven de folder 'NVSH-pedofilie' (voor veront-rust publiek), het rapport leeftijds grenzen en de verhalen-bundel 'En me vriendje'. Nadrukkelijk zij er op gewezen dat de verkeersbordaffiche en de folder 'landelijke werkgroep pedofilie' niet meer verspreid mogen worden en de bestaande voorraden het beste vernietigd kunnen worden. Alle gangbare materiaal is verkrijgbaar via Postbus 132 in Rosmalen.

politiek

Recentelijk heeft de politieke commissie weer contact opgenomen met de belangrijkste kamerfracties. Thema's zijn de doorwerking van de petitie, het naderende eindrapport van Melai (met wie overigens informele contacten bestaan) en het wets-ontwerp over pornografie. De angel van dit ontwerp zit voor ons in de er in voorkomende bescherming van minderjarigen (16-jaargrens) tegen seks, althans onverhoedse confrontatie met seksuele uitingsvormen. Alle arrondissementsrechtbanken en 50 politieburo's in grotere steden ontvingen de tekst van de petitie. Besprekingen zijn gaande met de uitgeverij Van Loghum Slaterus over een Engels-talige editie van het rapport leeftijds grenzen. Intern praat deze actieve commissie over een draaiboek bij het eindrapport

van Melai, en over politiek haalbare alternatieven voor de bescherming van kinderen tegen door henzelf niet gewenste seksuele benadering.

strooigoed

Met het oog op Sinterklaas nog wat strooigoed:

- Hennie Boselie, Robert Boer en Ben Füss zullen de harmonisatie van onze archieven op zich nemen.
- In verband met een omstreeks deze tijd verschijnend artikel over pedofilie in Nieuwe REVU (buiten ons om tot stand gekomen) is de serie in Panorama, tot onze tevredenheid persklaar liggend, voor onbepaalde tijd uitgesteld.
- Paradiso heeft ons op de persconferentie voorafgaand aan 'Kindervuist' het aanbod gedaan, in de loop van 1980 samen een manifestatie te organiseren over 'kinderen en seksualiteit'.

commissarissen

Hieronder volgt een overzicht van de commissies van de LWJ en van de DB-commissies. De coördinatoren zijn onderstreept. Niet-gekozen leden (kandidaten) staan tussen haakjes.

Kascontrolecommissie:

Bob Ferguson
Jim Schilder

Politieke commissie:

Jan Schuijjer
Jos Spetter
Gerard Zwerus
Hans Zwerus

Visitatiecommissie
(AWG-ondersteuning):

Peter Geul
Rob Gienow
Frieda Kulche

Commissie Beleidsnota:

Rob Gienow
Bob Molenaar
Jan Schuijjer

Redactie NIKS:

Frits Bernard
Bob Ferguson

(vervolg redactie NIKS)

Peter Geul
Gorrit Goslinga
Anke Reus

Wetenschappelijke commissie:

Rob Gienow
Carl Huizinga
Gerard Zwerus
Hans Zwerus
(René Gussenhoven)

Commissie voorlichting:

Hennie Boselie
Eddie Haighton

Archief:

Ben Füss

DB-commissies

Juridische commissie ('Zwartboek')
Rob Gienow
Els Peters

Commissie Infomap:

Gorrit Goslinga
Jan Schuijjer
Gerard Zwerus

99

STICKERS

**BAAS
IN EIGEN
BROEK**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

**Kinderseks
VRIJ**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

**Kinderseks
IS
mensenseks**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

**Kinder-
lokker
mag ik mee?**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

**Als een kind nee
zegt, bedoelt het nee**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

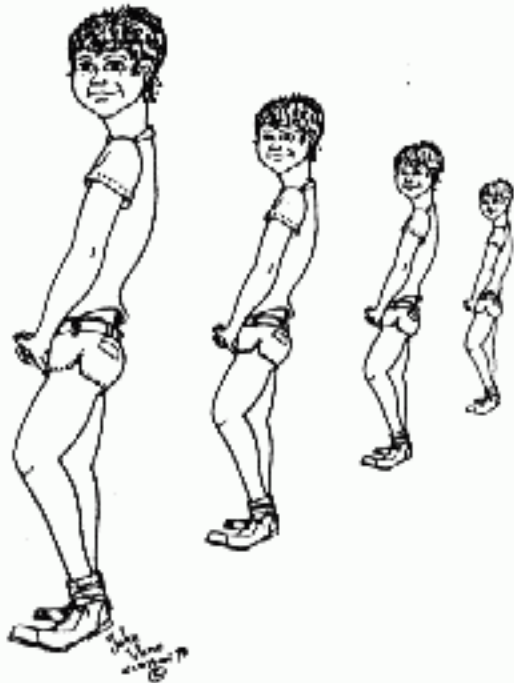
**Als een
kind JA zegt,
bedoelt het JA**

Ook voor kinderen
NVSH postbus 132
ROSMALEN

(deze is al op)

Restanten te bestellen zolang de voorraad strekt!

Als we aan het voetballen waren op het plein en één van de jongens moest piesen, dan werd de wedstrijd soms even gestaakt, omdat het halve elftal, of wat minder, plotseling er bij moest gaan staan om te gaan groepspiesen. En onderwijl maar elkaars pikjes bekijken natuurlijk. We hadden op school geen echte seksuele spelletjes, maar we gingen wel op een hele broeierige erotisch-geladen manier met elkaar om. Ik weet niet hoe het bij de andere schooljongens zat, maar mijn erotische belangstelling was tijdens mijn lagere schooltijd alleen op jongens gericht en niet op meisjes.

KORT FEUILLETON / TWEEDE DEEL

lentelust

In de eerste paar jaren van de lagere school heb ik weinig erotische ervaringen gehad op school. Dat kwam pas veel later. Een vast boezemvriendje heb ik in mijn jeugd ook nooit gekend, zodat ik na schooltijd vaak alleen thuis aan het spelen was.

Die negatieve ervaringen in het kindertehuis hadden wel een traumatiserend effect. Ik begon op den duur wel het idee te krijgen, dat seks-spelletjes vieze spelletjes waren en dat naar elkaars naakte lichaam kijken toch eigenlijk niet mocht, ondanks dat iedereen op school het lustig wel deed. Want er was wel heel wat moois te zien. Als het winter geweest was keken we als kinderen elveer uit naar de lente, wanneer de eerste korte broekjes weer aangetrokken zouden worden. Deze waren in die tijd voorzien van hele wijde pijpen en de gulp was voorzien van knopen, zodat het geheel ruime inblikmogelijkheden bood. De onderbroekjes uit die tijd waren ook anders dan wat er tegenwoordig bestaat: een onderbroekje had één groot elastiek, om het geheel om het middel van de draager te houden. Daarbij zat er een zeer grote gulp in, wat ook vele kijkmogelijkheden bood. De openingen, waar de benen doorheen moesten, waren zeer breed uitgevoerd, zodat een jongen met gespreide benen weinig meer te verbergen had. Dit soort moois stond ons te wachten, zodra het lente werd.

korte-broeken jongens

Ik maakte er een sport van om van zoveel mogelijk jongetjes de piemel te zien. Deze "sport" groeide in de loop der jaren. Als ik van een jongen z'n piemel nog niet gezien had, of als het een sardig jongetje was om te zien, dan had ik daar extra aandacht voor als hij een korte broek aanhad, of als we aan het zwemmen waren.

Als twee korte broeken-jongens aan het vechten of stoeien waren en ingespannen elkaar omknellend op de grond lagen, dan waren de anderen altijd zeer belangstellend. Ik natuurlijk ook, omdat je juist dan "alles" zo mooi goed kon zien. Met dit soort sensuele kijkspelletjes werd een groot deel van de tijd gevuld. Het was zo gewoon en ingeburgerd, dat er niet over gepraat werd: we bekeken elkaar zoveel mogelijk op blote delen en we vonden er niets ongewoons aan. Het hoorde immers in ons dagelijkse leefpatroon.

We keken er bijvoorbeeld niet van op, toen een keer een jongen zijn broertje van vijf mee naar school nam, met de trotse mededeling, dat deze zijn piemeltje aan een bepaald select groepje jongens wilde laten zien, wat dan ook terstond gebeurde.

jongens-schoon

Toen ik negen jaar was, een paar maanden vóór mijn tiende verjaardag, ging ik voor drie maanden naar een jongensinternaat. Dit ging van de school uit, dus enkele andere jongens van mijn school gingen daar ook naar toe. De rest kwam van andere scholen, verspreid over het hele land. Op erotisch gebied heb ik hele goede herinneringen aan deze internaatstijd, ondanks dat het er tamelijk militairistisch aan toeging. Het was een zomerkamp (er waren ook herfst- en winterkampen) en daardoor was het al een tamelijk bloot gedoe, met jongens alleen in korte broek of zwembroek.

De groep waarin ik kwam bestond uit twaalf jongens van ongeveer acht tot tien jaar. De eerste groepsleider ("eerste" volgens de hiërarchie) hield kennelijk ook wel veel van kinderen en van jongens-schoon. We mochten hem als groep al gauw en we hadden weinig op hem te kankeren. Deze groepsleider was zo hygiënisch, dat de groep van begin tot eind van het kamp iedere avond onder de douche moest, in tegenstelling tot andere groepen, waar dit hooguit tweemaal per week gebeurde. Nou, onze jongens hadden daar geen enkel bezwaar tegen, want een warme douche en je blote bast inzeppen was immers veel fijner, dan aan de wasbak alleen je gezicht, nek en armen met koud water te wassen.

De eerste keer gingen we met enige schroom voor elkaar onder de douche, maar al gauw had dit plaats gemaakt voor belangstelling voor elkaars blote lijf. Er werd door de hele groep vastgesteld, dat ik, samen met een andere jongen, kleinste pikkie had. Na nog enig nader onderzoek bleek de mijne het kleinst te zijn, waartegen ik me verzette, door hevig te beweren, dat die van mij toch wel groter was dan die van die andere jongen, want: "Kijk zelf maar!"

De groepsleider vond dit soort onderzoekjes prima en hij leverde ook nog een bijdrage in de erotisch geladen stemming, door vaak inzeepwedstrijdjes te organiseren. Wie het meest ingezeept was "won". De winnaar won weliswaar geen prijs, maar werd wel het meest bekeken.

piespaal

Helaas konden we ook wel eens niet douchen en dan moesten we ons bij één hele grote wasbak wassen. Het gebeurde regelmatig, dat de groepsleider ons alleen liet om één jongen, een beroepspieser in onze ogen, in bad te stoppen, als deze jongen weer eens 's middags in zijn broek gepiest had. Nadat dit een aantal keren gebeurd was, koos de groepsleider voor de groep en niet voor deze jongen, toen zich weer eens zo'n situatie voordeed. Alleen de manier waarop dit gebeurde was wel lullig, vonden we, maar anderzijds toch ook wel leuk.

De groepsleider ging toen niet de jongen in bad stoppen, maar deze moest wachten tot iedereen gewassen was en op bed lag. Daarna moest de jongen, onder toezicht van de anderen, naakt voor de groepsleider verschijnen, waarna hij een preek over plassen en zindelijkheid moest aanhoren en vervolgens zijn natgepieste onderbroek in zijn gezicht moest smeren. Daarna moest hij zich geheel wassen bij de grote wasbak, die bij de slaapzaal aansloot. De meeste jongens konden hem vanuit hun bed zien. We werden zelfs aangespoord door de groepsleider om de diepongelukkige, huilende bedde- en broekeplaster uit te jouten.

slaaf

Dit vond ik nogal een merkwaardige, maar ook wel indrukwekkende ervaring. Pas vele jaren later heb ik dit hele gebeuren kunnen inschatten als een lichte vorm van sadomasochisme: de groepsleider was de meester, de jongen was zijn slaaf en de andere jongens waren het verlekkerd kijkend en verketterend publiek.

wetten

In dit kamp heersten overigens ongeschreven wetten en zo ook op erotiekgebied. Zo op het oog waren er alleen maar gewone jongens te zien, die druk hun tijd vulden met hutten bouwen in het bos en onder de grond, spelen, ruzie maken en alles wat maar lief en leuk bij een kind lijkt. Maar er werd heel wat afgevrejen door de jongens onderling. Niemand kende openlijke bewijzen van elkaar, maar we wisten wel dat het gebeurde. Er werd alleen door niemand over gepraat.

Bij deze vrij-enverkenningpartijen ben ik zelf maar één keer betrokken geweest, maar dit was dan ook wel een zeer goede keer!

Het was een erg warme dag en ik voelde me erg opgelaten. Hoe meer de dag vorderde, hoe ongemakkelijker en gespannen ik me voelde. Ik had een zeer vreemd, erg seksueel gevoel in mijn lichaam, iets wat ik nog nooit eerder zo sterk gehad had. Ik besloot, om een jongetje te gaan zoeken om mee te gaan "neuken". Met dit vaste besluit stapte ik naar een jongen toe met de vraag, of hij iemand wist, die wel wilde.

Deze jongen, zo wist ik, trad op als een soort koördinator voor vrijpartijen. Ook zo'n ongeschreven wettelijk besluit. Deze jongen wist wel iemand: Johnnie. Goed, Johnnie werd gehaald en we besloten "het" te doen in een ondergrondse hut. De koördinator zou er bij zitten om met een zaklantaarntje bij te lichten.

vrijwerk

Het "neuken" ging als volgt: Johnnie ging met afgezakte broek in een hoekje van de hut liggen. Mijn broek ging ook omlaag, waarna ik vervolgens bovenop Johnnie ging liggen. Vervolgens gingen we met onze stokstijve pikjes al wippend tegen elkaar oprijden. Ook "schermden" we met onze pikjes. De jongen die bijlichtte, genoot al kijkend vanuit een andere hoek, maar dat kon Johnnie en mij niet zoveel schelen.

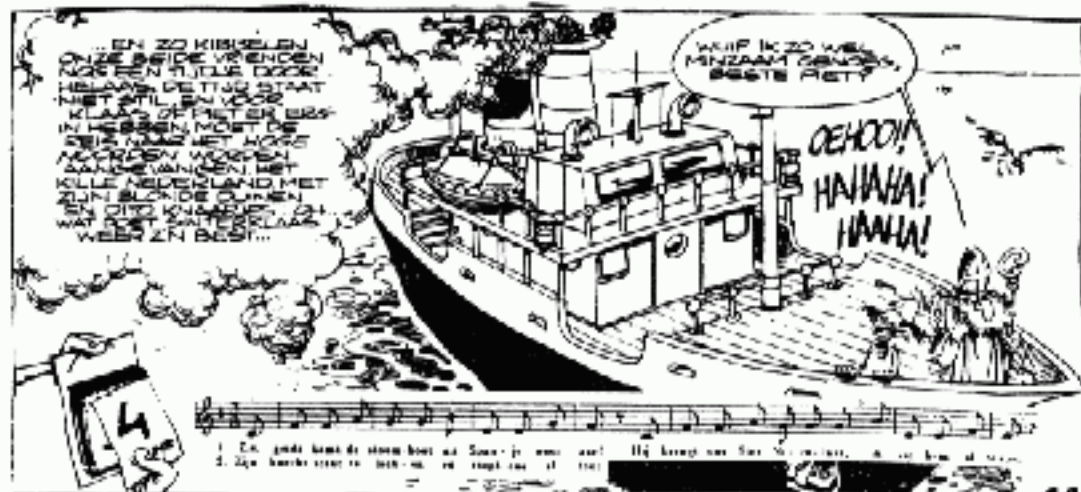
Ik had voor en tijdens dit vrijwerk het gevoel, dat mijn piemel van stijfheid uit elkaar zou klappen; het voelde ook zo heet aan. Maar juist daardoor was die vrijpartij met Johnnie des te meer een enorm groot genot. Dit gebeuren met Johnnie bleef alleen beperkt tot het spel met onze pikjes, verder gingen we niet. Toen het allemaal afgelopen was, voelde ik me zeer tevreden en opgelucht.

verraden en opgelaten en met een knalrooie kop ontkende ik alles. De gymleraar zat er bij, maar hij zei niets, hij keek alleen maar. Deze kleine seksuitspatting had nog een ander gevolg: Johnnie en ik sliepen op de slaapzaal naast elkaar. Na ons "neuken" kwam Johnnie mij voor het slapen gaan telkens een nachtkusje geven. Dit vond ik niet zo leuk. Bovendien wist ik toen heel vaag, dat als jongens dat bij elkaar deden, dit iets met "homo" te maken had en dat "homo" gek en vies was. Ik vroeg Johnnie dus met zijn zoenen te stoppen, wat hij echter niet deed. Daarom ging ik naar de groepsleider om te vragen, of ik Johnnie in elkaar mocht slaan, een tamelijk absurde vraag, omdat ik minstens even slap of even sterk als Johnnie was. Maar het mocht. Na wat schijnbewegingen was mijn klap toevallig het eerste raak, waarna ik haastig de benen nam en plaatsnam achter de groepsleider, die de nu hevig huilende en uit zijn neus bloedende Johnnie tot bedaren bracht. Dit kamp was eigenlijk veel te vroeg ten einde.

Deze gebeurtenis is mijn eerste bewust ervaren orgasme geweest. Er was op negenjarige leeftijd weliswaar nog geen zaadlozing bij, maar wel alle andere gevoelens van opwinding en intens genot en vooral het gevoel van zeer grote geilheid en "niet meer kunnen" wat allemaal kenmerken van een orgasme zijn.

De volgende dag hadden we gymnastiekles. Kennelijk had iemand zich versproken, want iedereen praatte op een gegeven moment over de neukpartij tussen Johnnie en mij. Ik voelde me

Eenmaal weer thuis ging ik een hele rustige tijd tegemoet. Ik was net tien geworden en ik begon me bewust te worden van mijn eigen lichaam: wat ik mocht laten zien en wat ik persé moest verbergen. Schaamtegevoelens begonnen zich steeds meer bij mij te manifesteren. Wat ik op bloot- en erotiekgebied had meegemaakt, was in de loop der jaren steeds meer omgeven door zwijgzaamheid, niet over (kunnen) praten, een geheimzinnig sfeertje en bij "ontdekking" afkeuring. Die schaamte zal ook te maken hebben gehad met de enorme groeistuijp, die ik met name tussen mijn tiende en twaalfde jaar doormaakte: ik was een vroegrijpertje. Vanaf mijn tiende jaar ben ik, sterk beïnvloed door die negatief geladen gevoelens, opgehouden om zelf seksueel en erotisch actief te zijn. Dit ik dit nu achteraf betreurt, lijdt geen twijfel. Mijn schoolvriendjes waren het, die er steeds meer seksy en verleidelijk naar elkaar toe gingen bijlopen en ik keek alleen nog maar toe.

taboe

Bijzonder illustratief is een avontuurtje, wat ik ongeveer in deze tijd heb meegemaakt met mijn twee jaar oudere zusje en een vriendinnetje van haar, die ietsje ouder was dan ik. We speelden gedrieën thuis op de slaapkamer van mijn zus en van mij. Van het stapelbed, waarin we sliepen, hadden we met dekens een tent gemaakt. Dat we "kamperen" gingen spelen was een idee van Maria, het vriendinnetje. Ze bleek nog veel meer te weten, hoe we moesten gaan spelen, want ze leidde het spel volkomen. De tent was klaar en het spel kon beginnen. Maria en mijn zus gingen in de tent liggen.

"En toen was het nacht (in het echt was het drie uur 's middags) en toen lagen wij te slapen, hè, en toen kwam jij d'r aan sluipen, heel stilletjes!" Die "jij", dat was ik. Maria wist het heel overtuigend te brengen, want mijn zus en ik waren wel nieuwsgierig. Nu moest ik heel stilletjes in de tent kruiden en fluisteren: "Aaah, meiden!" Nou, dat deed ik dan ook maar. "En nou?" vroeg ik. Maria overlegde even met mijn zus, waarna ik de opdracht kreeg hun bovenkleden uit te trekken. Na wat tegengespuiter deed ik dat: terwijl zij zich beiden slapende hielden, trok ik hun jurkje, bloesje, rokje en sokjes uit. Het werd nu een nogal erotisch geladen sfeer, temeer omdat de beide meisjes daar nu voor me lagen met alleen nog maar een hempje en een onderbroekje aan. Maria zei, dat ik in de rol van wreedaardige kerel, nu hun broekjes moest uittrekken. Mijn zus en ik hadden daar bezwaar tegen. Na wat gepraat was mijn zus bekeerd: met wat schroom vond zij het ook goed als haar onderbroekje uit ging. Ik wilde wel, maar dan alleen Maria's broekje, maar zij zei: "Nee, allebei ons broekje, of helemaal niet!"

De keus was aan mij. Ik stond voor een moeilijke keus: mijn zus en ik hadden elkaar al sinds mijn kleutertijd niet meer naakt gezien en we schaamden ons dan ook al hevig voor elkaars lichaam. In mijn beslissing telde ook mee de gedachte, dat ik daarna ook zelf mijn kleren moest uittrekken. En ik schaamde me nu niet alleen om mijn zus in bloot ornaat te bekijken, maar ook om door haar bloot gezien te worden. Bovendien was tijdens dit spel mijn moeder thuis en ik was doodsbenuwd dat zij op een gegeven moment de kamer binnen zou stappen. Ik durfde hun onderbroekjes en hun hempjes niet uit te trekken. Maria en mijn zusje vonden dat erg flauw. Ik was een spelbreker. Ondanks hun hevige aandringen bleef ik nu "nee" zeggen. Het taboe van het lichaam was hiermee, kan ik wel zeggen, een feit geworden.

(wordt vervolgd)

DUITSLAND: bijeenkomst voor alle aktievelingen in kinderbevrijding en scholierenbevrijding.

De Indianerkommune in Nürnberg (West-Duitsland) wil in de kerstvakantie een bijeenkomst houden voor kinderen, scholieren en andere jeugdigen uit de Bondsrepubliek. Iedereen die genoeg heeft van de voortdurende onmondigheid die hij thuis, op school enz. krijgt opgedrongen, is welkom.

De kommune wil er niet aan meedoen dat sociale werkers de wensen van de kinderen formuleren. Wie als zij van plan is nooit "volwassen" te worden, wie de aktieve boycott van de konsumentenwaanwil, wie verlangt naar de bevrijding uit de patronen van de brutale volwassenseksualiteit, is van harte welkom. **WEG UIT DE TOTALE ONMONDIGHEID ANGST EN EENZAAMHEID!**

De Indianerkommune zoekt dan ook meisjes en jongens die bereid zijn rotstreken en klappen op de koop toe te nemen, leefgemeenschappen (bijv. met een fietsmakers-werkplaats) op te bouwen. Kom met z'n allen en met slaapzakken. 28 december t/m 6 januari

RECHTSHULPFONDS DSAP

De Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie wil een steunfonds instellen om materiële hulp te bieden aan pedofielen, die in aanraking zijn gekomen met de justitie.

Men denkt aan bijspringen in proceskosten, meehelpen aan het verspreiden van informatie, financiële hulp voor wie - sociaal en zonder baan in de kou gezet - net uit de gevangenis komt, en dergelijke. Geld voor het fonds wil men onder meer bij elkaar zien te krijgen via oproepen in dagbladen en tijdschriften.

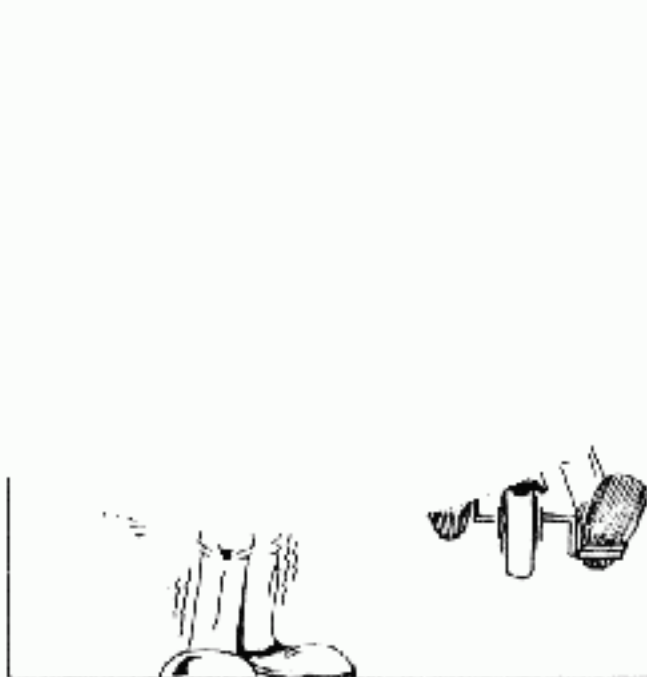
werkgroep GFSS

De "Gesellschaft zur Förderung sozialwissenschaftlicher Sexualforschung" (GFSS) heeft een werkgroep kinderseksualiteit en pedofilie ingesteld, welke iedere twee maanden bijeen zal komen. De werkgroep staat onder voorzitterschap van Dr. F. Bernard.

Wat doet ik krijgt ik - keus.

POSTBOEDE

er zijn goede en slechte mensen

afdelingsnieuws

AMSTERDAM

Bij Samson verscheen het proefschrift "Kinderen spreken recht" van Ellie Lissenberg. Het is een beschrijving van haar onderzoek onder ruim 600 leerlingen van het basisonderwijs in Amsterdam en Den Haag naar hun denkbeelden over misdaad en gevangenisstraf. De kinderen beantwoordden vragenlijsten en schreven opstellen over mensen die in de gevangenis zitten, over welke wetsovertredingen in hun ogen het zwaarst gestraft moeten worden, enz.

Jongere kinderen (6-10 jaar) denken vooral aan vermogensdelicten als diefstal, inbraak en bankroof. Zij zien verder een duidelijke scheiding in slechte en goede mensen, en plaatsen de politie-agent steevast bij de laatste groep. De wat oudere kinderen (10-12 jaar) noemen ook agressieve delicten als vechten, steken met messen, moord. Bij het indelen naar de zwaarte van de op te leggen straf voor een vijftal aan hen voorgelegde delicten kwam de volgende volgorde naar voren: Het ernstigst is moord, vervolgens diefstal van f 10.000,-, dan een kind meelokken, diefstal van f 1000,- en ten slotte rijden onder invloed. Voor het meelokken van een kind werd een ongeveer even zware straf aangegeven als voor diefstal van duizend gulden. Over het algemeen bleken de kinderen wel te weten wat met dat meelokken werd bedoeld (stelt Ellie Lissenberg). Ook andere resultaten van het onderzoek maken aannemelijk dat zedendelicten door kinderen in de onderzochte leeftijdsgroep niet of nauwelijks in de sfeer van het strafrecht worden getrokken.

bron: NRC-Handelsblad 21-11-'79.

Op maandag 10 december is er om acht uur 's avonds een thema-avond over pedofilie in het NVSH gebouw, Blauwburgwal 7 - 9. Een discussieavond dus, gericht op de afdeling Amsterdam van de NVSH.

VENLO

Venlo is begonnen met een intern periodiek: INFO. Het eerste nummer verscheen in november en de bedoeling is dat er een nieuw nummer verschijnt, wanneer er specifiek aanleiding toe is, of wanneer er voldoende interessante of aardige kopij voorhanden is. Het wordt verzonden aan ieder die op de een of andere manier met de werkgroep jeugdemancipatie en pedofilie van de NVSH afd. Venlo te maken hebben, ermee in contact waren of zijn en aan hen die "krities doch positief meedenkende interesse tonen" rond de doelstellingen en activiteiten van de werkgroep. Een zinvol initiatief, en goed uitgevoerd. Het eerste nummer geeft onder meer persoonlijke aantekeningen bij het geven van voorlichting en een schrijnend verslag van een relatie die onmogelijk wordt gemaakt door manipulerende en samenspannende gezagsdragers.

1 Meer tekst: raad: ik ge: te: een.

te: en: goed: en: te: en: en: dan, is, daar: krijg: ik: ook: wat: van

SNOEPJES

voorstellingen in december:

De Delftse Komedie brengt in december nog de volgende voorstellingen van het stuk "SNOEPJES, wilt U er ook een?"

zaterdag 1 december aanvang 20.30
Gent, Zwarte Zaal.

zaterdag 8 en zondag 9 december
aanvang 20.30

Den Bosch, Pleinzaal - Casino.

zaterdag 15 en zondag 16 december
aanvang 20.00

resp. aanvang 21.00

Rotterdam-IJsselmonde in
De Klimmende Bever, Herenwaard 5.
(Kaarten via NVSH-Rotterdam,
laatste week ook aan de zaal)

De medewerkers aan SNOEPJES overleggen binnenkort of zij in 1980 nog door zullen gaan met het geven van voorstellingen.

kinderVUIST

Op de manifestatie van de Kinder-
vuist op 20 november in Amsterdam
lagen intekenlijsten voor kinderen
die zich bij de Vuist wilden aan-
sluiten. Wie zijn naam daarop zette
heeft inmiddels een uitnodiging ge-
kregen voor de eerste bespreking
over:

Wat doen we verder met het Komitee?
Deze bespreking was op zaterdag
24 november in Utrecht. Een van de
plannen die het Komitee Kindervuist
heeft is om duidelijk te maken dat
met het aflopen van het Jaar voor
het Kind de aandacht voor de rechten
van de minderjarigen niet op mag
houden.

Dit zou onder meer kunnen gebeu-
ren door op de officiële sluiting
van het Jaar, half december, in
grote getale aanwezig te zijn en
aan te kondigen dat de Kindervuist
op 1 januari 1980 het Jaar van het
Kind zal heropenen.

Het adres van het Komitee Kinder-
vuist is: Postbus 333, Culemborg.

GEZOCHT

Wie bezit er een exemplaar van
van het werk van A. Hartskeerl:
"Pedofilie en Preventie" (dok-
toraalskriptie Orthopedagogiek,
Nijmegen 1974).

Of wie kan ons in kontakt bren-
gen met iemand (persoon of in-
stelling) die dit werk bezit?
De dokumentatiedienst van de
Belgische Studiegroep Pedofilie
zou bovenvermeld werk graag tijde-
lijk ontlenen (tenzij iemand het
te koop aanbiedt...)

Reakties graag aan:
Studiegroep Pedofilie-Dokumenta-
tiedienst, Dhr. Alfons C. Elsen
Guido Gezellelaan 64, B-3550
Heusden (België).

—(advertentie)—
WIE HEEFT OP WOENSDAG 24 OKTOBER
J.L. DE TV FILM "FEUERZEICHEN"
(DUITSLAND I) OP VIDEO OPGENOMEN?
IK HEB DAAR VEEL BELANGSTELLING
VOOR. REAKTIE GRAAG NAAR: JAN
KOOPMAN, OUDE WED 6, 7201 JG ZUTPHEN

rektifikatie

In NIKS 9 van november 1979 is
per vergissing een verkeerde
naam genoemd in het artikel "Werk-
groep Jeugdemancipatie stelt
nieuw beleid vast" op blz. 3. On-
der het kopje 'voorlichting' staat
"Naar aanleiding van een brief
van Hennie Boselie...", maar het
was een brief van Hannie Boidin.
De blaam van deze vergissing treft
overigens niet de schrijver van het
stuk, maar mij zelf. Mijn excuses.

Bob Ferguson.

WAT GEBEURT ER IN BELGIË ?

Eén der manieren waarop de België-Studiegroep Pedofilie tracht een zo breed mogelijk publiek te bereiken is de deelname aan de zgn. "informatiebeurzen". Hoewel binnen de studiegroep al herhaalde malen werd gediskussieerd over het nut van dergelijke beurzen, waarop tientallen verenigingen en aktiegroepen hun "waar" pogen aan de man te brengen, (te weinig praktische respons in vergelijking met de energie die er in gestoken wordt) werd tot op heden deze vorm van aktie nog niet opgegeven.

Zo ook neemt de Studiegroep van 3 tot 11 november deel aan een jeugdinfobeurs in het stadje Aalst (niet ver van Brussel). Hoewel de beurs nog moet beginnen op het ogenblik dat ik dit schrijf, werd reeds een eerste reaktie genoteerd. Het Vlaams Nationaal Jeugdverbond, Gewest Denderstreek, richtte namelijk een gestencild schrijven aan alle deelnemers van deze infobeurs. De tekst van dit "schrijven" (!) willen wij u niet onthouden, want hij is een beetje typerend voor de mentaliteit, die er in bepaalde Belgische kringen nog heerst t.o.v. pedofilie.

Het Vlaams Nationaal Jeugdverbond schrijft als volgt:

ziekelijk

"Met verontwaardiging namen wij, leiding van het VNJ, kennis van het feit dat er op de jeudinfo-beurs, georganiseerd door de diensten van de stad Aalst, ook zou worden deelgenomen door een werkgroep voor pedofilie.

Als jeugdbeweging die zich week na week inzet voor het vormen van kinderen en jonge mensen tot volwaardige gezonde Vlaamse mensen, vinden wij de aanwezigheid van zo'n groep op een JEUGDinfobeurs op zijn minst ongepast.

Wij vinden bovendien, dat de doelstellingen die deze beweging naar vorenbrengt, of zelfs behandelt, zich in geen geval richten tot de jeugd, maar eerder tot volwassenen met ziekelijke neigingen.

Indien u ons standpunt deelt, zouden wij u eveneens willen vragen, om protest aan te tekenen tegen de deelneming van 'die werkgroep voor pedofilie' bij de organisatoren".

gratis propaganda

Tot zover het Vlaams Nationaal Jeugdverbond. Moet daarbij nog commentaar gegeven worden? In een eerste reaktie heeft de Studiegroep aan het VNJ een ironisch dankwoordje geschreven voor de gratis propaganda: nu zal alleszins elke standhouder op de hoogte zijn van het bestaan en de aanwezigheid van de Studiegroep, hetgeen vroeger, door het grote aantal deelnemers, niet altijd het geval was (je werd er overstelpt met informatie en dokumentatie, dat het praktisch onmogelijk was te onthouden wie er nu wel en wie niet aanwezig was: vandaar ook het in vraag stellen van de deelname aan infobeurzen).

geurtje

We wachten nu af of het VNJ nog aktie gaat voeren op de beurs zelf. Niet dat we dat erg verwachten: het VNJ zelf is nu bepaald geen organisatie met grote aanhang en invloed. Bovendien heeft zij bij veel mensen een eerder bedenkelijke reputatie.

Het is een organisatie uit het extreem-rechtse kamp, waar zich ook verenigingen als de Vlaamse Militantenorde (momenteel in vervolging gesteld als zijnde een privé-militie), Voorpost, Were Di en dergelijke situeren: verenigingen waarvan men beweert dat er nogal een fascistisch geurtje aan kleeft...

Kortom: het is goed mogelijk dat deze hele aktie van het VNJ een storm in een glas water zal blijken te zijn en dat er geen verdere reakties zullen loskomen. In het omgekeerde geval houden wij u natuurlijk op de hoogte.

(Wie eventueel toch zou willen reageren op het hoger geciteerde schrijven van het VNJ: de verantwoordelijke uitgever is Dirk van der Speeten, Duivekeetstraat 30, 9300 Aalst, België).

zoethoudertjes

Iets heel anders nu. In het kader van het "Jaar van het Kind" werd op initiatief van één der leden van de studiegroep een actie gevoerd, vooral in het Antwerpse, om de mensen er op te wijzen, dat dit jaar van het kind fundamenteel een grote flop wordt, omdat aan de levensbelangrijke zaken voor het kind niets gedaan wordt.

Het was reeds geschreven in het Belgische weekblad "Knack" van 1 augustus door Marc Reynebeau: "Het jaar van het Kind is misschien wel een reusachtige lolly, een alibi, een zoethoudertje, in de vorm van welwillende neerbui-gendheid waarmee veel goede wil wordt tentoon gespreid tijdens een jaar van veel gepraat in talrijke commissies en werkgroepen en waarin veel officiëel drukwerk vol goede voornemens wordt verspreidt."

Waar het de praktische realisaties van het Jaar van het Kind betreft, bleef het beperkt tot kinderstoeten, kinderfeesten, kinderbals, tekenwedstrijden en dergelijke. Daarom werd door de mensen van de studiegroep bij gelegenheid van deze "zoethoudertjes" aan de toeschouwers een stencil uitgedeeld, waarvan de tekst als volgt luidt:

"Dag mensen,

Over enkele ogenblikken zie je een kinderstoet. Vast en zeker prettig voor de kinderen in hun jaar. En een inzet van enkele mensen om dit te organiseren.

Het jaar van het kind mag echter niet beperkt blijven tot stoeten, kinderbals, tekenwedstrijden, enz. Aan zaken die echt levensbelangrijk zijn voor het kind wordt weinig gedaan.

Wanneer wordt het kind in zijn gevoelens en verlangens eens ernstig genomen?

Blijven we langer passief bij het verschijnsel van kindermishandeling binnen het gezin?

Hoelang vooraleer men het kind in het verkeer beschermt door meer en veiliger fietspaden en oversteekplaatsen?

Waarom zwijgt men nog zoveel over de talrijke ongewenste kinderen, wat op hen toch een heel leven drukt?

Wanneer minder leerlingen per klas en dit zeker binnen instellingen voor minderbegaafde kinderen?

Hoelang worden kinderen in onze maatschappij als minderwaardige buitenstaanders beschouwd in plaats van gewoon als jonge mensen?

Het Jaar van het Kind zal werkelijk iets voor hen betekenen wanneer dit alles verandert. En daaraan kunt u meewerken. Het zijn toch ook uw kinderen?"

slijtageslag

Op deze manier probeert de studiegroep toch enigzins aan sensibiliseringswerk te doen. Het zijn misschien geen grootse acties: daartoe ontbreken ons ten enen male de mankracht en de middelen. We hopen echter dat deze langzame slijtageslag toch een klein effect zal hebben en misschien hier en daar enkele mensen eens aan het denken zetten.

Alfons C. Elsen

1 is voor het deel van Sin-ter-klase en ook voor Zwa-ter Pie-ter-baas.

2 is de deom van Sin-ter-klase en zijn deel - te Pie-ter-baas.

KINDERTELEFOONS IN ROTTERDAM EN UTRECHT

Na Amsterdam is nu ook in Rotterdam de Kindertelefoon van start gegaan. Na half november ook in Utrecht. De opzet is dezelfde als van de Amsterdamse. Dat wil zeggen vraagbaak over allerlei dingen: vanaf hoe bak ik een ei tot vragen over voorbehoedsmiddelen. Dus zo'n beetje alles. Maar de mensen van de Kindertelefoon zitten ook klaar om kleine en grote problemen aan te horen. En als je dat wil, om ze helpen op te lossen. Met nadruk: als je dat wil. Want de kindertelefoon vindt als het meest belangrijke wat de beller wil. Of het nu gewoon alleen maar lang praten is, of een simpele vraag die je wil stellen. Naar hoe je heet en waar je woont vragen ze niet. Maar als je het wel wil zeggen is dat ook prima.

In Rotterdam en ook in Amsterdam is de Kindertelefoon op te bellen vanaf vier uur in de middag, tot acht uur in de avond. Elke dag van de week, ook zaterdag en zondag. Het telefoonnummer is in allebei de plaatsen 224455. Als je buiten de stad woont is het voor Amsterdam 020-224455. En voor Rotterdam 010-224455. Na 17 november is ook de Utrechtse Kindertelefoon vanaf vier uur tot acht uur te bellen. Hun telefoonnummer is 522500, en als je van buiten Utrecht belt: met 030 ervoor.

Amsterdam
Rotterdam
Utrecht

020-224455
010-224455
030-522500

Protest tegen verbod slaan kinderen

STOCKHOLM (Reuter) — Zeven Zweedse ouders hebben bij de Europese commissie voor de rechten van de mens protest aangetekend tegen een nieuwe Zweedse wet die het tuchtigen van kinderen verbiedt. Zij vinden dat de wet die in juli van kracht is geworden, onverenigbaar is met de Europese conventie inzake de mensenrechten, in het bijzonder met de artikelen betreffende de bescherming van het gezin en de vrijheid van godsdienst.

Volgens een woordvoester van de groep, een gescheiden moeder van een 10-jarige zoon, is het onmogelijk kinderen op te voeden zonder eerbied of gezag. „Het is niet noodzakelijk dat er geslagen wordt, maar de mogelijkheid daartoe moet er wel zijn,” aldus Agneta Orellana. De betrokken ouders die de bijbel letterlijk nemen, beroepen zich op teksten als Spreuken 13 vers 24 (Wie zijn roede spaart, haat zijn zoon, maar die hem liefheeft, kastijdt hem tijdig):

De aangevochten wet verbiedt slaan en andere, „beledigende behandelingen”, zoals het opsluiten, bedreigen, belachelijk maken of anderszins vernederen van kinderen. Op overtreding staan geen straffen.

Op de 1.100 Londense scholen zal vanaf februari 1981 het slaan met het rietje verboden zijn, dit heeft de Londense onderwijsraad dinsdagavond bepaald. In de rest van Groot-Brittannië kunnen onderwijzers doorgaan met het slaan van kinderen. De onderwijsraad, waarin de oppositiepartij Labour in de meerderheid is, had eerder het slaan verboden in scholen voor kinderen tot 11 jaar.

De Volkskrant, 20 sept. '79

adressen

Landelijke Werkgroep:
N.V.S.H. Landelijke Werkgroep
Jeugdemancipatie

NVSH-LWGD
Postbus 132
5240 AC
Rosmalen

NVSH:

N.V.S.H. Verenigingskantoor Postbus 64, Den Haag tel.070-469709

N.V.S.H. telefonische hulpdienst tel.070-600010

Kindertelefoon:

S.O.S. Kindertelefoon
Elke dag van 4 uur 's middags tot 8 uur 's avonds
Amsterdam 020-224455
Rotterdam 010-224455
Utrecht . 030-522500

Komitee Kindervuist Postbus 333 Culemborg

Afdelingswerkgroepen:

Amsterdam	Blauwburgwal 7 - 9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Groot Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Vanlo	Postbus 635

Overige kontaktadressen:

Bergen op Zoom	Postbus 663
Leiden	B. Füss, Postbus 136
Tiel	St.Agnietenstraat 19
Zoetermeer	Postbus 540

België:

Antwerpen	Studiegroep Pedofilie, Volkshogeschool Elcker-IK, Consciencestraat 46 2000 Antwerpen
Leuven	Studiegroep Pedofilie, College de Valk Tiensestraat 41, 3000 Leuven

Duitsland:

Düsseldorf	DSAP (Deutsche Studien- und Arbeitsgemein- schaft Pädophilie) Postfach 3236, 4150 Krefeld
------------	---

Zwitserland:

Bern	SAP (Schweizerische Arbeitsgemeinschaft Pädophilie) Postfach 138, CH 3000 Bern 9
------	---